

Аутор: Маја Џундева (1986), 2. разред ДСУ Георги Димитров, Скопље

Историја на семејство Џундеви

Апстракт: На основа на архивски материјали е реконструирана историјата на семејството Џундеви, животот на неговите членови од Балканските Војни до денес.

Најстарата историја на семејството Џундеви не е позната. Веќе за четврто колено наназад не постојат точни податоци. Познати се имињата на прадедото на Петар и на неговата жена. Прадедото се викал Трајко, а жена му се викала Доста. Не успеав да најдам податоци за нивното раѓање и умирање. Дознав дека живееле во Гевгелија, а дали и нивните предци потекнувале од Гевгелија или пак тие се доселиле од некое село не е познато. Се знае дека имале три деца: Никола, Тано и Велика. Никола бил роден 1849. година, починал 1925. година. Велика Трајкова родена 18.IV. 1869. година починала на дваесет и две годишна возраст на 18.X.1891. година.¹ Не е познато кога е роден Тано, а убиен е од страна на егзархистите во 1904. година.² Тано имал две ќерки: Велика и Томаида. Велика, ќерката на Тано се омажила за Динка Тодов и не е познато дали имале деца. Другата ќерка на Тано, Томаида се омажила за Јанко Чолков и исто така не се знае за нивното потомство. Карактеристично во овој регион било синовите и ќerkите за презиме да го земат името на таткото, што е случај со членовите од фамилијата Џундеви.

Повеќе информации успеав да најдам за синот Никола роден 1849. година во Гевгелија кој починал 1925. година во Гевгелија на седумдесет и четири годишна возраст. Тој прв се занимавал со правење вар (креч). Бил варџија (кречар), а подоцна и пајтонџија (возач на фијакер). Пред 1873. година работел и како бригадир на изградбата на железничката пруга Гевгелија - Солун. Се оженил со Дојка Дупрова и имал четири деца: Јован, Марија, Тодора и Ѓорги. Во последните години од животот живеел со синот Ѓорги и снаата Марија.

Јован најверојатно бил најстар син на Никола и Дојка. Пред Балканските Војни заминал на печалба во Америка и не е позната неговата судбина таму. За него не се поседуваат други податоци.

Марија е родена 1888. година, починала 1961. година на 73 години. Се омажила за Рибаров Ташо и имале пет деца:

- Мито - роден 1900. година, починал 1986. година
- Васил - роден 1905. година, починал 1992 година
- Ристо - роден 1908. година, починал 1936 година
- Петре - роден 1911. година, починал 2001 година

¹ Според податоци испишани на надгробна плоча

² В. Картов, *Гевгелија до Балканските Војни*, Скопје 1966, стр. 195

- Лена - родена 4.IV. 1926 година, се уште жива.

Прилог 1: Слика од пред Втората Светска Војна на Марија родена 1888. година во село Бојмица. Долу седат Марија и Мито, а горе од лево кон десно стојат Васил, Лена, Петар и сопругата на Мито

Тодора е родена 1892. година, починала 1971 година на 79 години. Се омажила за Карагонов со кого имала две деца: Мито и Насо. По смртта на Карагонов се премажила за Вангел Димов. Со него имала уште две деца: Ангел и Никола (Кољо). Вангел имал ќерка Катерина од првиот брак, која подоцна се преселила во Пловдив, Бугарија. Таму се омажила за Глигор Дервентски со кого има ќерка Данче.

- Ѓорги- роден 1895. година, починал 1985. година на 90 години.

Ѓорги Николов Цундев е роден во 1895. година во Гевгелија. Умрел на 90 годишна возраст на 6. март 1985. година. Петар, син на Ѓорги кажува дека татко му уште пред Балканските Војни извесно време престојувал и работел во Солун. Бил вработен кај некој меанџија. Потоа работел и како готвач кај некои Англичани во Солун. Освен македонски, зборувал грчки и турски јазик. За време на Балканските Војни се вратил во Гевгелија и се занимавал со правење вар, односно бил варџија и имал свој дуќан. Покрај правењето вар се занимавал и со трговија. Имал свој трговски дуќан сè до 1947. година кога со закон било забрането да се поседува приватен дуќан. Паралелно со овие занимања правел и продавал налани и се занимавал и со одгледување на свилена буба. Ретки биле семејствата во Гевгелија

што не се занимавале со свиларство. Имал свое лозје и одрина.³ Произведувал грозје, вино, ракија, слатко од грозје – маџун кое не било за продажба туку само за домашни потреби.

Во 1915. бил регрутиран во војската на Кралството Србија. Од 3. декември 1919. година до 18. април 1920. година бил на отслужување војска. Служел во Марибор III чета II баталјон 36 полк. Бил демобилизиран од војска врз основа на наредба од Министерот на војската и морнарицата како хранител.⁴ Во војничката исправа е наведено дека бил варџија. Во време на Кралството Југославија, во куќата на Ѓорѓи извесно време живеел некој Ристо од Неготино со семејството. Тој во одредена просторија имал грнчарска работилница и заедно со Ѓорѓи ги продавале грнците на пазар. Ѓорѓи тогаш се занимавал и со ловџиство, имал ловџиска пушка и бил долгогодишен благајник на ловџиското друштво на Гевгелија како и член на црковниот одбор во Гевгелија за црквите Св. Кирил и Методиј и Св. Спас.⁵ Бил работлив и мошне педантен човек. Строг, но сакал да се весели и да прави шеги. Од време на време се веселел со друштвото проследен од гајдаџиите или плех музиката од Гевгелија. Еднаш бил затворен од страна на бугарските власти наводно поради шверц.

Прилог 2 и 3: Слики од Ѓорѓи како млад и како постар обете сликани во Гевгелија. На првата има околу 38 години додека на втората 80.

Се оженил со Марија Липкова од село Мрзенци, најверојатно во 1919. година кога имал 24 години. Кога стапиле во брак тие немале свој дом. Со заеднички напор во 1922. година купиле место за изградба на куќа од Мустафа Нури – турски државјанин, син на Ахмед Ефендија, внук на Садик Ага. Таму

³ Одрина = винова лоза на чардак

⁴ Видете во прилозите – војничка исправа стр.3 и отпусница 21/4 1920 година

⁵ Податоци изнесени врз основа на фотографии со посвета од другите членови

изградиле куќа која и денес постои. Овој имот е заведен во катастарот на општина Гевгелија на 17. вгуст 1922. година под број 2007.⁶

Марија Липкова, жената на Ѓорги е родена 1897. година. Починала на 2. април 1969. година на 72 години. Потекнувала од доброситуирано земјоделско семејство од село Мрезенци. Таткото на Марија Ристо и мајката Велика се занимавале со земјоделство и сточарство. Била вредна домаќинка и покрај домаќинството му помагала на Ѓорги во изградбата на куќата, како и во дуќанот. Ткаела платно од свила за чаршави, черги и слично.

За време на окупацијата од 1941. година до 1944. година илегално го помагала Народното ослободително движење преку давање помош на партизаните. Плетела чорапи, пуловери, шалови, ракавици и други работи кои ги штителе партизаните од студените зими. Заедно со Марика Тасева, Марија Дуганова и други жени била поактивна во оваа дејност.⁷

Ѓорги и Марија имале 6 деца:

- Никола роден 1923. година, починал на 7 години најверојатно во 1930. година
- Катерина родена 1925. година
- Петар роден 1927. година
- Крстина родена 1929. година
- Димитар роден 1931. година
- Милица родена 1937. година

од кои сите се живи освен Никола.

Прилог 4: Ѓорги и Марија со bebeto Катерина и Никола кој починал кратко по сликането, сликана во Гевгелија околу 1925/26 година

⁶ Видете во прилозите – тапија бр. 685 протокол: 1326/1908 том бр.18 1929.година

⁷ В. Картов, *Гевгелија и гевгелискиот крај од Балканските Војни до ослободувањето 1912/1913-1944*, Скопје 1969, стр. 313

Прилог 5: Ѓорѓи и Марија снимани во Гевгелија на Велигден најверојатно 1930. година пред портретот на дедо Никола. Горно се Марија, Катерина и Ѓорѓи, а долу бебето Кристина и Петар

Петар Цундев е роден на 13. јули 1927. година во Гевгелија. За време на Кралството Југославија од 1934. година до 1938. година учел основно училиште, а потоа се запишал во гимназија во учебната 1939/1940 година. По завршувањето на I клас гимназија татко му го задржал да работи во дуќанот, а учењето го продолжил во вечерно училиште. По капитулацијата на Кралството Југославија, продолжил да учи и за време на окупацијата. Учел до IV клас гимназија. Уште како ученик за време на бугарската окупација се дружел со анти-фашистички настроени младинци. Во текот на 1943. година во Гимназијата во Гевгелија била организирана група средношколски младинци од страна на Ристо Чавдаров во која членувал и тој. Активностите се состоеле во спречување на ширење на фашистичката организација „Браник“, читање на илегални билтени и весници „Народен Глас“, растурање на летоци и друго.⁸

Во септември 1944. година доброволно станал партизан. Од селото Серменин – Гевгелиско со група доброволци се упатил во Тиквешкијата во состав на IX бригада I баталјон II чета. Со формирањето на XI бригада бил распореден во новоформираната бригада и тоа во I баталјон II чета. Во село Ковач – Самоков во

---

⁸ Општински одбор на сојузот на здруженијата на борците од НОВ Гевгелија, *Гевгелија и гевгелиско во НОВ (Април 1943-Мај 1945)*, Гевгелија 1982, стр. 112

*Прилог 5: Петар со мајката Марија
сликани во Кичево во 1945. година*

*Прилог 6: Група соборци од III бригада на
Народна Одбрана сликана во Кичево во 1945.
година. Оној кој стои горе сосема десно е
Петар Цундев.*

ноември 1944. година пред нападот на балистите бил примен за член на Комунистичката Партија. По завршните борби неговата бригада била сместена во касарната во Кичево. Додека бригадата била во село Зајац – Кичевско, Петар бил определен да оди на курс за младински раководител во Кичево кој траел 12 дена. По завршувањето на курс бил назначен за младински раководител и секретар на Сојузот на комунистите на младината на Југославија (СКОЈ) на I баталјон X бригада. На 5 јануари 1945. година X бригада се преформирала во Народна Одбрана и станала III бригада на Корпусот на Народна Одбрана на Југославија (КНОЈ) 8 дивизија. Петар бил младински раководител и секретар на СКОЈ и член на бирото на Комунистичката партија. На 30. ноември 1945. година бил демобилизиран за да продолжи со школувањето. Тогаш имал 18 години. По демоболозацијата се вратил во Гевгелија и се запишал во Гевгелиската Гимназија во V клас каде што учел до крајот на 1945. година. Со оглед на тоа што во Скопје се организирале посебни паралелки за т.н. партизански курс во составот на Гимназијата „Цветан Димов“ за оние ученици кои поради учеството во НОБ не биле во состојба да го продолжат учењето тој се преселил во Скопје. Во 1946. година завршил V и VI клас гимназија. Веднаш потоа учествувал во ударна акција за изградба на каналот Рашче – Скопско. Со завршениот VI клас се запишал во III година на Економскиот техникум „Борис Кидрич“ – Скопје. По завршувањето на III година бил на пракса во Народната банка на Гевгелија. Го завршил Техникумот во 1947/1948 година и заминал во Лазароплоле по препорака⁹ на Централниот Комитет на младина на Македонија со група младинци како младински

⁹ Препорака тогаш значело наредба

раководител. По препорака на Градскиот Комитет на КП за Скопје се запишал во Вишата Школа за надворешна трговија на Југославија во Белград во 1948. година. По краток престој таму поради здравствени причини го прекинал школувањето и се вратил во Гевгелија.

Во декември 1948. година бил примен на работа во Државниот Секретаријат за внатрешни работи – Управа за државна безбедност (УДБ) за Скопје. Таму бил до 1952. година и одреден период време бил заменик полномошник на УДБ I реон Скопје. Во септември 1952. година заминал во Белград на школување во Вишата школа на Управата за државна безбедност. Во 1954. година ја завршил Школата и се вратил во Скопје. Во Управата за државна безбедност бил од 1948. година до 1962. година. Подоцна преминал да работи во Општинскиот одбор на Социјалистичкиот сојуз на работниот народ Идадија како платен функционер во својство на претседател каде што работел до 1963. година¹⁰. Оттаму се префрлил во Главен Одбор на Социјалистичкиот сојуз на работниот народ за Македонија и останал до 1967. година како Секретар на организационо-кадровската комисија. Од 1967. година до 1968. година бил избран за потпретседател на општинското Собрание на општина Идадија. Во 1969. година бил претседател на Градскиот собор на Собранието на град Скопје. Од 1969. година до 1972. година бил директор на Центарот за социјална работа на Скопје. Од 1972. година до 1978. година бил Заменик републички секретар на Републичкиот секретаријат за здравство и социјална политика. Од 1978. година до 1982. година бил Републички секретар за здравство и социјална политика и член на Извршниот совет на Собранието на Социјалистичка Република Македонија, а од 1982. година до 1986. година бил избран за Републички делегат на Собранието на СР Македонија и претседател на одборот за внатрешна политика на Општествено-политичкиот собор. После изминатиот мандат се пензионирал.

Освен општествено-политичките функции кои ги вршел професионално имал и други волонтерски активности. Бил член на повеќе комисии (Комисија за организационо-политичка изградба на Републичката конференција на ССРNM, Комисија за здравство и социјална политика на ЦКЕСKM, Комисија за опојни дроги на Југославија), одбори (извршниот Одбор на Матицата на иселениците на Македонија, републичкиот одбор на Црвен крст на Македонија, Републичкиот одбор и претседателството на Советот на безбедност на сообраќајот во Македонија) и комитети (Сојузниот комитет за здравство и социјална политика на Југославија, сојузниот комитет на Југославија за боречко-инвалидски прашања).

Во 2002. година на 13 изборно Собрание е избран за член на Градскиот одбор на Сојузот на борците за град Скопје, а од страна на Претседателството и за член на Комисија за боречко-инвалидски прашања. Исто така е избран за член и потпретседател на комисијата за материјална и социјална заштита на борците и воените инвалиди. Во текот на работниот век за неговата општествена активност добил многу одликувања од кои позначајни се: Медал заслуга за народот, два Медали за храброст, Медал споменица 1941/1951 година по повод 10 години на

¹⁰ Според решение за согласност бр. 25/188-1-62 од 18. I. 1962 година

ЈНА, Плакета на град Скопје, Сојузна плакета за безбедност и многу други признанија и пофалници.

На 22 август 1952. година се регистрирал со Љупка Арсова. Две години по стапувањето во брак почнале да живеат заедно во стан во денешниот центар на Скопје. Тие само еднаш го промениле живеалиштето, во 1963. година по катастрофалниот земјотрес кој го разурнал Скопје. Петар животот го поминал посветувајќи и се на работата. За разлика од другите бил еден од оние на кои системот му помогнал да напредува во животот и денес е еден од ретките луѓе кои се задоволни од тоа како го проживеале. Се уште е многу послушен човек кој никогаш не го критикува општеството без разлика кои се неговите предности и маани.

Љупка Арсова Цундева е родена на 11. јули 1934. година во Скопје. Детството го поминала во Скопје во близина на Градскиот Парк каде што и живеела. По завршувањето на полуматурата во Женската гимназија „Јосип Броз Тито“ во Скопје, во 1948. година се запишала во Државната средна театарска школа – Скопје. По завршувањето на Државната средна школа во 1951 година веднаш била примена за артистка на драмата на Македонскиот Народен Театар.

Подеднакво има настапувано во дела од домашна – македонска продукција и југословенска драматургија, во светска драмска класика и во сценски реализации од најпознати современи автори. Била член на Театарскиот совет и на Уметничкиот совет на Драмата на МНТ. Играла во првиот македонски филм „Фросина“, во првата македонска комедија „Мирно лето“, во филмот „Македонска крвава свадба“ и во многу други театарски претстави, тв драми, монодрами и радиодрами. Има остварено голем број гостувања во поранешна Југославија, Италија, Словакија, Русија, Бугарија и други земји. Ги има добиено наградите: Награда за животно дело „11 Октомври“, награда за животно дело „Војдан Чернодрински“, награда „13 Ноември“ на град Скопје, Орден на трудот со сребрен венец, Орден на трудот со златен венец како и други помали награди и признанија. Иако е во пензија од 1990. година се уште е активна на театарската сцена.

Петар и Љупка имаат две деца: Горан и Игор.

- Горан роден 1954. година, почина 1994. година
- Игор роден 1963. година

Горан Цундев е роден на 31. декември 1954. Година во Скопје. Детството го поминал со родителите и по завршувањето на основното училиште се запишал во Гимназијата „Георги Димитров“. Многу ја сакал уметноста и пишувањето и иако сакал да студира компаративна книжевност во 1973. година се запишал на Правниот факултет во Скопје и го одбрал правото како поперспективна професија. По завршувањето на студиите во 1978. година се вработил како правник во Акционерското Друштво Реплек како раководител на кадровското одделение каде што останал да работи до својата смрт – 7. Април 1994. година.

Во 1976. година се оженил со Емилија Крстевска од Скопје и тие живееле заедно со родителите на Горан и братот Игор. Емилија по венчавањето го завршила

Електротехничкиот факултет и во 1984. година се вработила во Металски Завод Тито-фабрика за алатни машини. Во 1987. се вработила како професорка во училиштето за средно образование „Орце Николов“ каде што предавала до 1997. година кога се префрлила во Државното училиште за електротехничко образование „Михаило Пупин“. На 7. април 1977. година им се родило првото дете Горјан, а 9 години подоцна на 23. август 1986. година и второто дете Маја.

Игор Цундев е роден 12. јуни 1963. година во Скопје. Игор, како и Горан по завршувањето на основното училиште се запишал во гимназијата “Георги Димитров”. По завршувањето на средното училиште во 1981. година служел војска во Белград, а подоцна во Сиње - Република Хрватска. Во 1983. година се запишал на Економскиот факултет во Скопје.

На 25. август 1990. Година се оженил со Наталија Мичановиќ од Скопје. Наталија во 1982. година дипломирала на Стоматолошкиот факултет и од 1990. година до 1994. година рабoела во приватни стоматолошки ординации. Од 1994. година заминала со сопругот во Њујорк – САД. На 10. март 1992. година им се родило првото дете Искра, а за време на престојот во Њујорк на 31. јануари 1995. година и второто дете Бисера.

Откога Игор Цундев дипломирал во 1989. година се вработил во Органско-хемиска индустрија Скопје како комерцијалист. Во 1990. година заминал во Белград да работи како дипломат во Сојузниот секретаријат за надворешни работи на СФР Југославија. Во 1991. година добил стипендија од Дипломатската Академија во Виена и заминал во Виена. По осамостојувањето на Македонија Во 1992. година се вработил во Министерството за надворешни работи на република Македонија. По две години заедно со сопругата и детето заминал во Њујорк за да работи во Постојаната мисија на Република Македонија при Обединетите Нации. Во 1998. година се вратил во Скопје и се уште работи во Министерството за надворешни работи.

Гледајќи на изминатиот период минатиот век бил доста продуктивен за семејството Цундеви. Како староградско гевгелиско семејство кое се занимавало со трговија ги преживеало сите режими, неговите членови напредувале и по Втората светска војна го прошириле семејството и во Скопје. Од семејство на занаетчији и трговци сетанало семејство на образовани интелектуалци кои зеле активно учество во културниот и општествено-политичкиот живот во македонското и поранешното југословенско општество. Напредувало и се снаоѓало во условите во кои што живеело и на еден непосреден начин влијаело врз текот на историјата на Македонија. Освен промената на презимето не било подложено на некои посериозни пресии од страна на туѓите власти.

Презимето Џундеви

Презимето на семејството Џундеви не било отсекогаш Џундеви. Трајко најверојатно се презивал Џундов додека е сигурно дека син му Никола се презивал Џундов. Никола кој бил пајтонџија чиј пајтон имал гумени тркала што кажува и народната песна „Џундов пајтон со гумени тркала“. По Балканските Војни презимето гласело Џундовиќ што се гледа и од документите на Ѓорѓи. Најверојатно тоа било направено присилно бидејќи Ѓорѓи се има потпишувало како Џундов онаму каде што има своерачен потпис, а така е потпишан и во војничката исправа. За време на Втората Светска Војна Петар Џундев се презивал Џундов поради тоа што во бугарскиот јазик ја нема буквата „Џ“ , а Македонија тогаш била под бугарска окупација. По ослободувањето го вратил првото презиме, но со промена на гласот „о“ во „е“ затоа што по гевгелискиот говор гласот „о“ се губи и презимето звучи грубо. Може да се каже дека семејството Џундеви не било приврзано за презимето што покажува и дека не му пречела неговата промена.

Напомена

При пишувањето за семејството Џундеви успеав да откријам многу документи и фотографии врз што ги базирав моите искази. Иако тие ми беа од голема помош сепак најголем дел од документите потребни за да ја реконструирам историјата на семејството ми беа недостапни. Нјбогатиот архивски материјал за градот Гевгелија се наоѓа во архивите под чија власт се наоѓаше Македонија - Турција , Бугарија, Србија, Грција па дури и во други земји. Писмените материјали биле уништувани од актерите на туѓите црковно-просветни и вооружени пропаганди како пред војната така и за време на Кралството Југославија. Иако нема докази за тоа, познато е дека црковните документи во Гевгелија ги зел некој поп Драги кога бегал пред Втората светска војна. Постојат тези за потеклото на семејството кои го поврзуваат името Џундеви со Егејска Македонија па дури и Америка, ама за жал нема ниту политички, ниту финансиски услови за да го направам ова истражување до крај.

Извори

1. Џундев, Петар, *Автобиографија на Петар Џундев*, Скопје 1987.

Литература

1. Картов, Владо, *Гевгелија до Балканските Војни*, Скопје 1966.
2. Картов, Владо, *Гевгелија и гевгелискиот крај од Балканските Војни до ослободувањето (1912/13-1944)*, Скопје 1969.

3. Општински одбор на сојузот на здруженијата на борците од НОВ - Гевгелија, *Гевгелија и гевгелиско во НОВ (Април 1943 - Мај 1945) - Материјали од симпозиум*, Гевгелија 1982.
4. Општински одбор на сојузот на здруженијата на борците од НОВ – Гевгелија, *Гевгелија и гевгелиско во НОВ (од 1941 година до Април 1943 година)*, Гевгелија 1979.

Прилози

Прилог 7: интервју со Петар Цундев

Маја Цундева: Кажете ми, како живеете пред војната?

Петар Цундев: Па животот беше добар. Татко ми имаше дуќан и заедно со мајка ми работеа. Ние бевме пет деца. Ми раскажуваа дека дедо имал пајтон со гумени тркала. Бев дете и не се сеќавам на некои лоши работи. Детството го поминав како и сите деца низ игри со сестрите.

М. Ц: Како се сноѓавте за време на окупацијата?

П. Ц: Тогаш беше тешко. Не ја сакавме војната и не ги саквме Бугарите. На татко ми му правеа проблеми за пушката. Еднаш дојде еден бугарски полицаец да му даде божем пријателски совет да ја продаде. Се сеќавам дека кога си замина тој татко ми викаше: „Кога ќе си отидат Бугарите топ ќе купам“. Нормално, ја продаде. Еднаш малку, излезе во дворот и почна да зборува лошо за нив. Тогаш многу се исплашивме да не го затворат. Беше интересно кога отидов во партизани. Во планината се сретнав со сестра ми Тинка за која не знаев дека е во партизани, а не знеше ни таа за мене. Беше малку смешно. Подоцна јас бев член на бригадниот комитет на СКОЈ на III бригада Н.О. Секретар на бригадниот комитет и раководител на бригадата беше Фидан Јордановски-Желче.

М. Ц: Во какво сеќавње ви останаа тие денови?

П. Ц: Па во таа бригада бев учесник на сите борби што се водеа во Тиквешкијата - Дреновската клисура, Плетвар, Неготино и други места во Тиквешкијата како и во ослободувањето на Велес. Понмина тоа...

М. Ц: Како дојде да одите во Вишата Школа за трговија во Белград?

П. Ц: Па немаше тогаш кој каде сака. Имше распоред каде ќе ти кажат да одиш, таму. Мене ми кажаа да заминам за Белград и тоа го сторив. Таму за жал поради влага имав некои ревматски проблеми со колената и се вратив во Гевгелија.

М. Ц: Во вашата автобиографија се спомнуваат многу општествено-политички функции. Дел од нив се заведени под графа „непрофесионално“. Што значи тоа?

П.Ц: Па, тоа беа задачи кои се извршуваа доброволно, волонтерски. За нив не добиваме плата, тие беа како да кажам, оштествени активности.

М.Ц: Како се запознавте со Љупка Арсова?

П.Ц: Се сретнавме во театар на театарска претстава некаде во 1950. година. Долго време се гледавме и одлучивме да се земеме. Се регистриравме на 22. август 1952. година, а потоа јас заминав за Белград и така две години.

25.04.2003
Разговарала: Маја Цундева

ПРЕВОД ОД ОСМАНСКИ ТУРСКИ

ГРЕ НА ОСМАНСКАТА ДРЖАВА
ЦАРСКА И С П Р А В А

/ Т А П И Ј А /

Реден број: 685
Протокол : 1326 /1908/
Том број : 18

Страница број : -

Лива/округ/ : СОЛУНСКИ.Околија: ГЕВГЕЛИЈА.Село: *Гевгелија*

Месност : Везеда сепка

Вид на имотот : Н И В А

Врста на имотот : МИРИСКА ЗЕМЈА

Граници : Од исток нивите на Секспир Хасан и од запад Садик
Ефендија; од север бавчите на Јосиф и од север Маско

Големина : Еден дунум

Поранешниот сопственик : Ахмед Ефендија син на Садик Ага

Како е извршен пренос на имотот:

Согласно решението 17 од август 1307 година на катастарот на
општина Гевгелија заведено под број двеилјади седум.

Сопственик : Син му Мустафа Нури Ефендија

Државјанство : Високата Порта

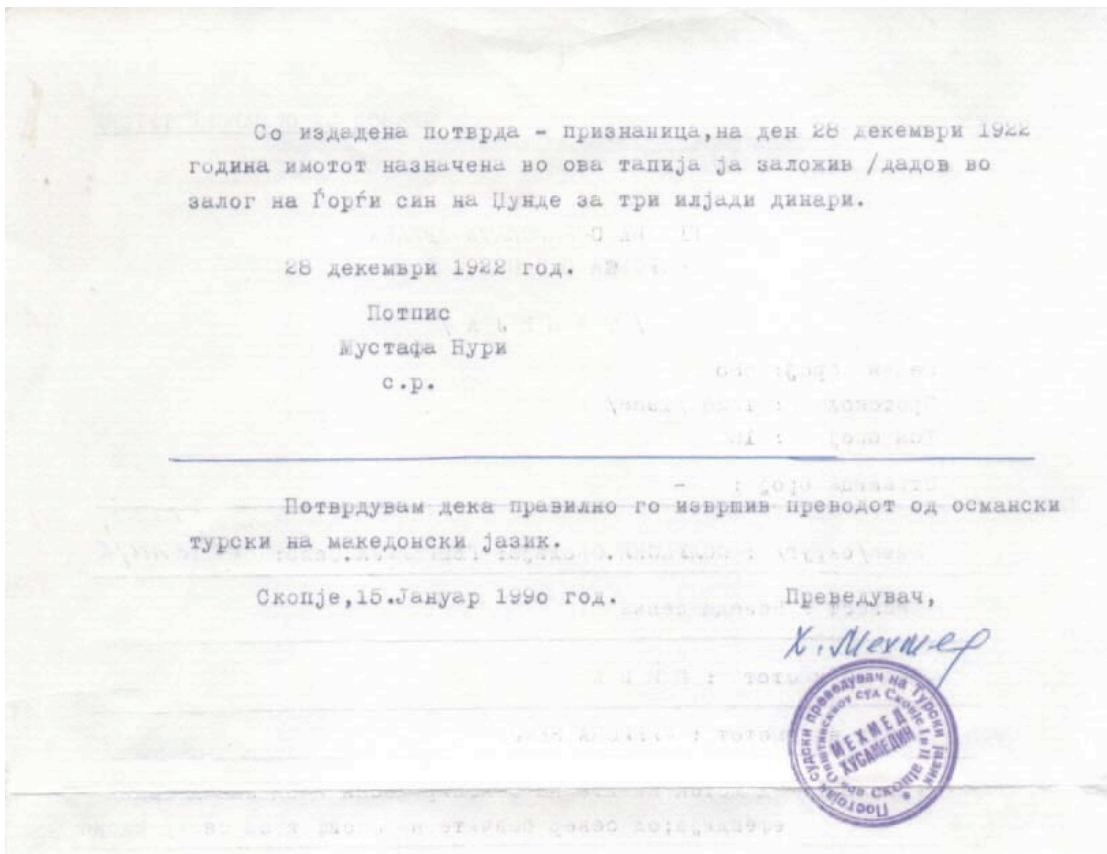
По извршените административни работи а во врска со горе на-
значената нива која е заведена на име Мустафа Ефенди во Ката-
старот на Гевгелија и врз основа на ово е издадена талија од
страна на Катастарот.

1328 /1910/ месец Шабан , ден 25

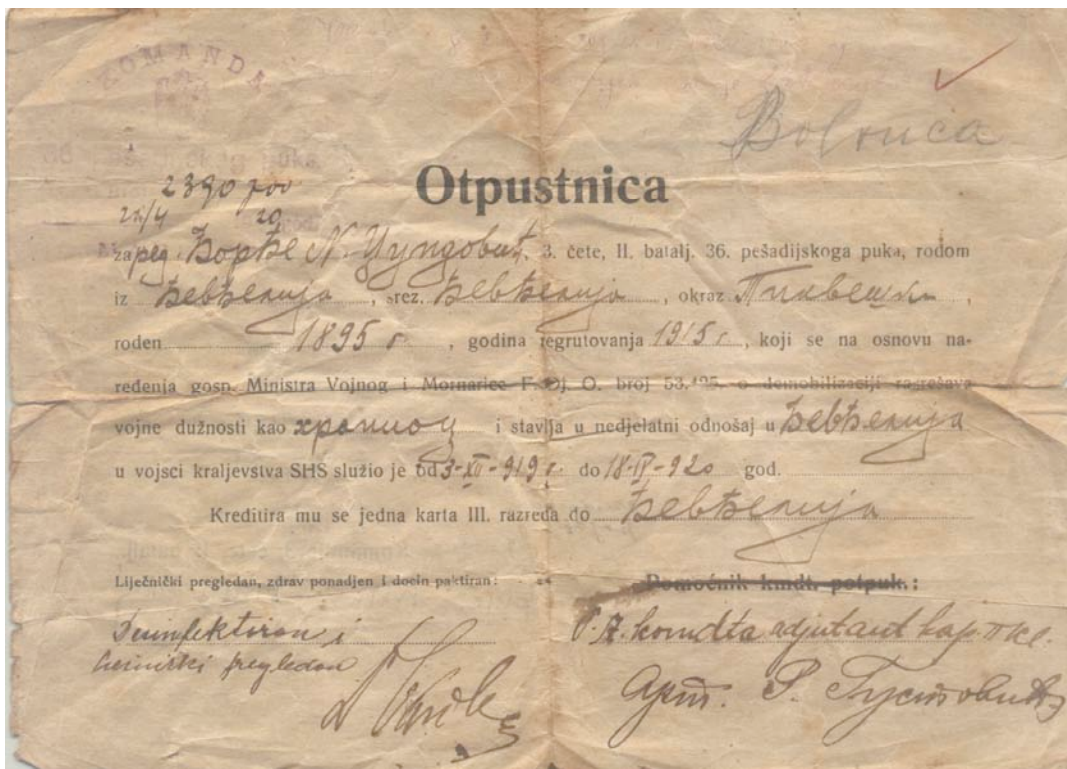
Потпис Катастарски службеник на Гевгелија

Службен печат на Катастарот

Прилог 9: Превод од тапијата напишана на Османски Турски

Прилог 10: Отпусница на Ѓорѓи од војска 21/4 1920 година

У години U godini	Редовна вежба Redovna vežba	По казни Po kazni	Потпис командира Potpis komandira
	Дана — Дана		
1920	4 месеци и 26 дана		3 месеци, 2 дана, 36 ст. оухоу Маријеве ВОДНИК Вешадиски поручник [Signature]
Всјбао се — Усјбао се			

Вешадиски поручник
СТРУМИЦА

Прилог 11: Стр 7 од војничката исправа на Ѓорги 1920. година